

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Qvid sit, & ex qua Confessione oriatur Sigillum, Cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

LIBER V.

DE

SIGILLO CONFESS.

CAPVT I.

*Quid sit, & ex qua Confessione
oriatur Sigillum.*

Sigillum, de quo hic agimus, est obligatio, a qua quis obstringitur, rem in Confessione Sacramentali auditam alto silentio prorsus obvolvere, & quasi Sigillo munitam habere. Differt à secreto naturali præsertim in eo, quod in hoc nonnulli se offerunt casus, in quibus ipsum negligi potest, immo & debet, ac in Sigillo confessionis nullus omnino hujusmodi casus agnosci potest.

*a Vasq.
Henriq.
Coninch.
mox cit.*

2 Dixi (in confessione Sacra

V 3

meq.

*b Vsq de
pæn. q. 93
ar. 4. du. 1
n. 10.
Henr. l. 6
c. 19 n. 3.
Coninc. de
pæn. d. 9.
du. 2 n. 34*

mentali) ex ea enim, & sola inducitur hæc obligatio; idque ex jure *b* positivo Christi, qui merito in eo Tribunali, allata arctissimo Silentio premenda voluit, ne odiosa redderetur Confessio, neve Fideles ab illa transversum, ut ajunt, unguem retardarentur.

3 Fict autem odiosa, etiam quando, velut indeterminatè, ea Pœnitentem offenderet: offenderet autem, si in aliquo tandem casu possent audita in Confessione proferri; licet enim hic casus ad pœnitentem tunc fortè non spectaret, tamen timor, quod aliquando ad ipsum pertineret, meritò eundem à confessione revocaret.

4 Ex dictis habes, si quis alicui extra confessionem, & sine ordine ad illam, sua peccata narret, suavè occulta negotia sub Sigilli confessionis pacto communicet; tametsi ex utraq; parte

admitte

admittatur conventio: habes, inquam, non teneri ad Sigillū, sed ad secretum naturale dumtaxat. Idem erit si confessionem instituas coram Sacerdote, à quo scis, te absolvi non posse, sive quia is jurisdictione careat, sive quia tibi voluntas deest suscipiendi Sacramentum pœnitentiæ, sed vel loquendi, vel convitiandi Confessarium, vel eundem excitandi ad aliquod crimen, vel agendū quid simile. Ratio horum est illa, quia in hisce casibus res in confessione sacramentali exceptanequaquam est.

Contra, adest obligatio Sigilli quotiescumque confitetur quis sub spe dolorem, pro ut oportet, concipiendi, licet confessionis initio fortasse eo fuerit animo destitutus: & in universum, quoties quis, sive validè, sive invalidè, clavibus Ecclesiæ se subicit, animo Sacramentū suscipiendi. Ratio est, quia ex ea

voluntate, qua aliquo tandem modo intenditur absolutio sacramentalis, fit, ut cognitio ratione illius conquisita, non nisi ex vi Sacramenti conquisita censetur.

C A P V T II.

Quanta sit obligatio Sigilli.

*a De Lug.
de pœn.
p. 23 sec 5.
n. 15.*

Tanta est, ut in nullo prorsus casu, etiam ob suam Confessoris a justam defensionem, etiam ob quodcumque pœnitentis bonum, nisi ex ejusdem pœnitentis (utpote in cuius favorem inducta est) expresso, liberoque consensu, violari possit,

2 Violatur autem absque dubio si de auditis in confessione Confessor sermonem misceat cum altero a pœnitente; nam si de iisdem, cum eodem pœnitente colloquatur; dicam

cap. 1